

Sygn. akt II CSK 185/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa "T." J., P. i M. P.

Spółki Jawnej w T.

przeciwko R. Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 października 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 9 września 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza na rzecz pozwanej od powódki kwotę 7200,-
(siedem tysięcy dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ.).

Zarówno treść przedstawionego zagadnienia prawnego, jak i argumentacja powołana w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie prowadzi do stwierdzenia, że wystąpiła przesłanka określona w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sformułowane zagadnienie prawne powinno odwoływać się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści przepisu, który nie podlega jednoznacznej wykładni, natomiast nie może mieć charakteru kazuistycznego i służyć uzyskaniu przez skarżącego odpowiedzi odnośnie do kwalifikacji prawnej pewnych szczegółowych elementów podstawy faktycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia lub odpowiedzi o sposób rozstrzygnięcia sprawy, a do takiego rezultatu zmierza wniosek w tym zakresie. Uzasadnienie wniosku w znacznej części nie stanowi wyводу prawnego odnoszącego się do konkretnego przepisu prawnego w aspekcie poglądów doktryny i orzecznictwa a stanowi polemikę ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego poprzez wskazanie uchybień, które, w ocenie skarżącej, Sąd

ten popełnił przy wydaniu zaskarżonego orzeczenia. Wywód powoda pomija nadto, że odnośnie do skutków prawnych pominięcia przez strony w umowie określenia premii opcyjnej Sąd Apelacyjny był związany z mocy art. 398²⁰ k.p.c., poglądem prawnym wyrażonym przez Sąd Najwyższym w wyroku z dnia 30 kwietnia 2015 r., II CSK 265/14 (M. Pr. Bank. 2016, poz. 3 str. 33 - 38) i wykluczone jest w tym zakresie oparcie skargi kasacyjnej na podstawach sprzecznych z dokonaną w tym orzeczeniu wykładnią prawa.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 2 pkt 7 i § 10 ust, 4 pkt 2 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015, poz. 1804).